

Ore-downnik Urzędowy

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalna
1.50 gr.

Wychodzi raz w tygodniu.

- Treść:** No. 53. Obwieszczenie dotyczące legalizacji miar i wag. ✓
 54. Rozporządzenie policyjne w przedmiocie topienia berberysu.
 55. Mianowanie zastępcy przewodniczącego spółki „Dolnej Orli“.
 56. Wybór stróża nocnego gm. Ostoje.
 57. Odległość budowli od dróg publicznych.
 58. Sprostowanie.
 Ustalenie obwodów akuszerok.

53. Obwieszczenie dotyczące legalizacji miar i wag.

Zgodnie z wymaganiami art. 12 i 14 Dekretu o miarach z dnia 8-go lutego 1919 (Dz. Praw R. P. nr. 15, poz. 211) oraz rozporządzenia Głównego Urzędu Miar z dnia 25. października 1919 (Monitor Polski nr. 243) wszyscy posiadający i używający narzędzia miernicze (przymiary, pojemniki, wagi i odważniki) w obrocie publicznym, obowiązani są co dwa lata zgłaszać te narzędzia do wtórnej legalizacji tj. do sprawdzenia i odcichowania przez Urząd Miar.

Dla ułatwienia ludności wykonania tego obowiązku wyznacza się w każdej okolicy co dwa lata dni wtórnej legalizacji, dokonywane przez Lotne Urzędy Miar.

Wszyscy posiadający narzędzia miernicze, którzy nie skorzystają z wygodnej dla nich sposobności pobytu Lotnego Urzędu Miar w danej okolicy, i nie zgłoszą swych narzędzi mierniczych w wyznaczone dni, będą musieli potem posłać swoje narzędzia miernicze do właściwego stałego Urzędu Miar.

Niestosujący się do obowiązku wtórnego legalizowania narzędzi mierniczych, podlegają karze grzywny do 150 zł. a narzędzia miernicze do nich należące lub przez nich przechowywane, zostaną skonfiskowane względnie uniemożliwi się ich używanie.

Obowiązkowi wtórnej legalizacji narzędzi mierniczych w obrocie publicznym podlegają: kupcy (hurtownicy i detaliści) handlarze, wędrowni, domokrażni, gorzelnie, mączkarnie, cukrownie, młyny, konsumy, stowarzyszenia rolnicze, mleczarnie, przedsiębiorstwa przemysłowe, rolnicy i wszystkie osoby, ciągnące zawodowe zyski z jakiegokolwiek gałęzi rolnictwa, a zatem z warzywnictwa, sadownictwa, pasieki, rybołówstwa, hodowli drobiu i t. p. jak również ekspedytorzy, przedsiębiorstwa robót ziemnych, wagi magistrackie oraz wagi należące do rzeźni miejskich, gazowni, kolejek powiatowych i t. p.

Wtórne legalizowanie wszystkich łatwo przenośnych narzędzi mierniczych jak: przymiarów, pojemników, odważników i wag musi się odbywać w lokalu Lotnego lub miejscowego Urzędu Miar na ten cel przeznaczanego i tam należy przedmioty te dostarczyć. Jeżeli właściciel przysyła swoje narzędzia przez posłańca, to powinien do nich dołączyć karteczkę zawierającą: nazwisko i imię, miejsce zamieszkania i dokładne określenie mieszkania właściciela.

Zgłaszanie narzędzi mierniczych do Urzędu Miar ma się odbywać w godzinach przedpołudniowych. Do wag muszą być dołączone przynależne do nich talerze lub szalki. Wszystkie narzędzia miernicze muszą być dokładnie czyszczone i suche. Urzędnicy legalizacyjni otrzymali polecenie nieprzyjmowania nieoczyszczonych narzędzi mierniczych.

Opłaty za czynności Urzędów Miar wpłaca się przed odebraniem narzędzi mierniczych

Wagi do ważenia bydła, wagi w gorzelniach i wogóle wielkie wagi dziesiętne nośności od 750 kg. wzwyż, muszą być legalizowane wtórnie na miejscu ich ustawienia. W tym celu należy, o ile możliwości zaraz po rozpoczęciu dni legalizowania, złożyć odpowiedni wniosek w Lotnym Urzędzie Miar i porozumieć się z legalizatorem co do czasu legalizowania tych narzędzi mierniczych. Wnioskodawcy są obowiązani zabrać na czas z Lotnego Urzędu Miar potrzebne przybory do sprawdzenia i dostarczyć je z powrotem lub według wskazówek legalizatora.

Wtórna legalizacja wag wozowych musi być zgłoszona na piśmie we właściwym (stałym) Miejscowym Urzędzie Miar. Nie może ona zasadniczo odbywać się podczas dni przeznaczonych na wtórne legalizowanie, gdyż Lotne Urzędy Miar nie rozporządzają dostateczną ilością przyborów do sprawdzania, potrzebną dla tak wielkich wag

Uwaga: Wagi, które wskutek długiego używania straciły dokładność wymaganą przez przepisy, należy przed zgłoszeniem do legalizacji oddać do naprawy. Do zajmowania się naprawą narzędzi mierniczych uprawnione są tylko osoby i warsztaty, posiadające upoważnienie (koncesję) Głównego Urzędu Miar (art. 20 dekretu o Miarach oraz rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14. V. 1919 r. Dz. Pr. R. P. Nr. 57 poz. 346) Koncesjonowany warsztat, który przyjął narzędzie miernicze do naprawy, obowiązany jest zgłosić się sam do zalegalizowania do Urzędu Miar i zwrócić je właścicielowi już gotowe do użytku. Zdarza się często, że właściciele warsztatów koncesjonowanych wysyłają za Lotnymi Urzędami Miar swoje warsztaty. Zwraca się uwagę, że jakkolwiek te warsztaty znajdują się pod kontrolą Urzędów Miar, to jednak są one przedsiębiorstwami prywatnymi i publiczność, oddająca im narzędzia miernicze do naprawy, musi się z nimi ugodzić co do wysokości wynagrodzenia. Zawieranie podobnych umów w lokalach Lotnych Urzędów Miar jest niedozwolone.

Plan urzędowania Lotnego Urzędu miar na powiat rawicki.

I. Bojanowo lokal Strzelnica od 2. III. do 24. III. 1926 r.	Bojanowo	miasto	Góry	"	
	Gierłachowo	gmina	Góreczki Żabie	"	
	"	dwór	Ostrobudki	"	
	Gołaszyn	gmina	"	dwór	
	Gołaszyn	dwór	Osiek	gmina	
	Gościejewice	gmina	"	dwór	
	Gościejewice	dwór	Pakosław	gmina	
	Tarchalin	dwór	Podborowo	gmina	
	Golina Wielka	gmina	Podborowo	dwór	
	"	dwór	Pomocno	gmina	
	Golinka	gmina	Śląskowiec	gmina	
	Golinka	dwór	Sowy	gmina	
	Kawcze	gmina	Sworowo	gmina	
	Kawcze	dwór	Sworowo	dwór	
	Potrzebowo	dwór	Zaorle	gmina	
	Sowiny	gmina			
	"	dwór	V. Dubin, lokal	Dubin	gmina
	Szemsdrowo	gmina	Rajewskiego Antoniego	Dubinek	"
	Tarchalin	gmina	od 10. VII. do 19. VIII.	Dubinek	dwór
	Trzebosz	gmina	1926 r.	Domaradzice	dwór
	Trzebosz	dwór		Domaradzice	gmina
	Waszkowo	gmina		Janowo	"
	Waszkowo	dwór		Jeziora	"
	Wydartowo	gmina		Ostoje	"
	Zawada	gmina		Szkaradowo	"
	Zawada	dwór.		Szkaradowo	dwór
II. Rawicz, lokal Andrzejewski od 26. III. do 10. V. 1926 r.	Rawicz	miasto	Zaborowo	gmina	
	Dębno Polskie	gmina			
	Dębno	dwór	VI. Jutrosin, lokal	Jutrosin	miasto
	Dąbrówka	dwór	Gierzek Franciszek	Bartoszewice	gmina
	Iżbice	gmina	od 21. VII. do	Bartoszewice	dwór
	Kąty	"	3. VIII. 1926 r.	Dłoń	gmina
	Konarzewo	"		Dłoń	dwór
	Konarzewo	dwór		Melanowo	folw.
	Kowalki	"		Grąbkowo	gmina
	Kubeczki	gmina		Nadstawem	"
	Łaszczyn	gmina		Pawłowo	"
	"	dwór		Piskornia	"
	Iżbice	folw.		Placzkowo	"
	Łąka	gmina		Placzkowo	dwór
	Masłowo	gmina		Rogożewo	gmina
	Niedźwiadki	gmina		Rogożewo	dwór
	Dębionka	folw.		Sielec-Nowy	gmina
	Pakówka	gmina		Sielec Stary	dwór
	Sierakowo	"		Zygmuntowo	folw.
	Szymanowo	"		Śląskowo	gmina
	Słupia-kap.	"		Szymonki	gmina
	Sikorzyn	"		Wielkibór	dw.
	Stwolno	"		Zmysłowo	gmina
	Stwolno	dwór	VII. Miejska Górka, lokal	M. Górka	miasto
	Ugoda	gmina	Stroloka	Górka - Mała	dwór
	Wydawy	"	od 5. VIII. do 21.	Gostkowo	gmina
	Zawady	"	VIII. 1926r.-	Gostkowo	dwór
	Zielonawieś	"		Hallerowa	gmina
	Zylice	"		Konary	"
	III. Sarnowa, lokal Smolarka Jana ul. Hallera 3. od 27. V. do 4. VI. 1926 r.	Sarnowa	miasto	Karolinki	"
		Sarnówko	gmina	Niëmarzyn	"
		Sarnowa	dwór	Niëmarzyn	dw.
Zakrzewo		gmina	Piaski	dw.	
Zakrzewo		dwór	Roszkowo	gmina	
Żołędnica		gmina	Roszkówko	dwór	
IV. Pakosławiec, lokal Koniecznego Jana od 7. VI. do 23. VI. 1926 r.	Żołędnica	dwór	Rostępniewo	gmina	
	Pakosławiec	gmina	Rzyczkowo	gmina	
	Białka	"	Rzyczkowo	dwór	
	Chojno	"	Sobiałkowo	gmina	
	Chojno	dwór	Sobiałkowo	dwór	
	Gać	"	Woszczkowo	gmina	
	Golejewo	gmina	Woszczkowo	dwór	
	Golejewko	dwór	Zmysłowo	dwór	
	Rawicz, dnia 25. stycznia 1926r.				

54. Rozporządzenie policyjne w przedmiocie tępienia berberysu.

Na podstawie §§ 136, 137 i 138 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 r. (Zb. Ustaw pruskich str. 195) łącznie z §§ 5, 6 i 11 ustawy o zarządzie policji zarządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co następuje:

§ 1.

Celem zwalczania rdzy kreskowej czyli linjowej lub czarnej (*Puccinia graminis*) winien każdy właściciel, dzierżawca i użytkownik majątności rolnej niszczyć berberys (kwaśnica pospolita, *Berberis vulgaris*) w bezpośrednim sąsiedztwie pól uprawnych, na łąkach, rowach, drogach polnych, na skrajach lasów i zagajników, w parowach i dolinach rzecznych, ogrodach wiejskich itp. W zagajnikach w sąsiedztwie pól uprawnych należy tępić berberys przynajmniej na przestrzeni 10 mtr. od brzegu pola uprawnego.

§ 2.

Berberys, który rośnie w głębi lasów i zagajników, w ogrodach i parkach miejskich, a także w innych miejscach zdala od pól uprawnych, nie potrzeba tępić, ponieważ w takich miejscach nie jest niebezpieczny.

§ 3.

Berberys należy tępić przez karczowanie całej rośliny wraz z korzeniami i częściami korzeni, ponieważ ich części, pozostałe w ziemi dają odrośle.

§ 4.

Jako najlepszy czas do tępienia berberysu uważać należy początek wiosny aż do 1. maja każdego roku. Zresztą można berberys tępić przez cały rok.

§ 5.

Właściciele, dzierżawcy i użytkownicy majątków rolnych, którzy nie zastosowują się do § 1-4 niniejszego rozporządzenia policyjnego podlegają karze do 60 złotych lub odpowiedniej ilości dni aresztu.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań dnia 22. grudnia 1925 r.

Wojewoda Poznański

L. dz. 37360/25 I.

Powyzsze podaje do publicznej wiadomości.

Rawicz, dnia 23. stycznia 1926 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski.

L. dz. 1205/26.

55. Mianowanie zastępcy przewodniczącego spółki Dolnej Orli.

Na zasadzie art. 146 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922r. DURP. nr. 102 poz. 936 mianuję Pana Sekretarza Wydz. Powiatowego Radojewskiego w Rawiczu zastępcą przewodniczącego przymusowej spółki regulacji i obwałowania Dolnej Orli w Wydwach na czas. Równocześnie unieważniłem nominację ogłoszoną w p.2. ogłoszenia z dnia 6.X.25. Idz. 19512/25 Orędow. Urzęd. z dnia 15.X.1925r. nr. 32. poz. 242.

Rawicz, dnia 28. stycznia 1926 r.

STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI

Idz. 1674/26

56. Wybór stróża nocnego gm. Ostoje

Na mocy rozporządzenia z dnia 21. II. 1817r. (Dz. Urz. Rej. Pozn. str. 434) zatwierdzam niniejszym wybór stróża nocnego Wojciecha Kukłę w Ostojach na czas

od 1. I. 1926, do 1. I. 1927r.—

Rawicz, dnia 28. stycznia 1926r.

STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI

L. dz. 1518(26—10

57. Odległość budowli od dróg publicznych.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 17. października 1925 r. ogłoszon. w Dz. Ust. R. P. No. 109/25 poz. 778 wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Przemysłu i Handlu o przepisach co do odległości budowli od dróg publicznych i co do ścieków przydrożnych.

Na zasadzie art. 26 oraz art. 15 i 17 ustawy z dnia 7. października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89 poz. 656 z. r. 1921) zarządzam się co następuje

1. Odległość budowli, ogrodzeń i t. p. od dróg publicznych:

§ 1.

Najmniejsza odległość poszczególnych wymienionych w niniejszym paragrafie zakładów i urządzeń od wewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu drogowego dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych winna wynosić:

kuźni	6 mtr.
pieców cegielnianych, wapiennych	10 "
wiatraków	20 "
szybów górniczych	10 "
szybów naftowych (otw. świdr.):	
kopalń I. klasy bezpieczeństwa	30 "
" II. " " "	40 "
strzelnic	20 "
zbiorników na materj. łatwopalne:	
większych o pojemności ponad 200 m ³	40 "
mniejszych	20 "
kopalń gliny, piasku, żwiru, torfu, kamieniołomów, odkrywek itp.	5 "

Przy zbiornikach, kopalniach i odkrywach boczna ściana od strony drogi ma posiadać odpowiednią pochyłość lub stosowne wzmocnienie.

Niezależnie od tego mogą być postanowione dodatkowo żądania ze względu na geologiczne właściwości terenu i ze względu na sposób wykonania. Zachowanie wskazanych odległości dla wymienionych zakładów, urządzeń i fabryk położonych w obrębie już zabudowanych dzielnic miast, jako też w miastach posiadających zatwierdzone plany nie jest wymagane.

§ 2.

Odległości w jakich mają być stawiane budynki, studnie i ogrodzenia przewidziane w ustępie pierwszym i drugim art. 15 ustawy wymienionej na wstępie oraz umieszczone zakłady i urządzenia wymienione w § 1. niniejszego rozporządzenia należy obliczać: a) dla dróg z rowami bocznymi względnie z płaskimi ściekami oraz dla dróg położonych w wykopach od górnej krawędzi zewnętrznego zbocza rowu ścieku lub wykopu; b) dla dróg w nasypach bez rowów bocznych od strony nasypu drogowego; c) dla dróg położonych w poziomie gruntów przyległych bez rowów bocznych od linii odległej o 2 metry od brzegu drogi.

§ 3.

W razie przebudowy budynków i ogrodzeń oraz zakładów i fabryk, o których mowa w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, należy stosować przepisy tychże paragrafów, określające ich odległości od dróg publicznych.

§ 4.

Przepisy §§ 1 i 2 nie mają zastosowania przy wnoszeniu budowli w dzielnicach miast już zabudowanych jak też w miastach posiadających zatwierdzone plany zabudowy. Natomiast dla budowli w polach i w miejscach otwartych władze policyjno-budowlane winny odnośnie do określenia odległości tych budowli od dróg publicznych przed wydaniem pozwolenia na wznoszenie budowli zasięgać uprzednio opinii właściwego zarządzenia drogowego.

2. Sztuczne ścieki do rowów przydrożnych.

§ 5.

Odprowadzenie do rowów przydrożnych lub przepustów drogowych wód ze sztucznych ścieków może się odbyć nie inaczej, jak na podstawie pozwolenia właściwej władzy wykonywającej utrzymanie drogi (art. 10-12 ustawy z dnia 10. 12. 20 r. Dz. U. R. P. No. 6 z 1921 r. poz. 32), o ile dalszy odpływ wód jest zapewniony i o ile nie zachodzą okoliczności, z powodu których winny być niezależnie zastosowane przepisy art. 25 i inne ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. (D. U. R. P. No. 102, poz. 936).

§ 6.

Wszelkie urządzenia niezbędne dla zapewnienia odpływu wód ze sztucznych ścieków w pasie drogowym (jak np. pogłębienie i umocowanie rowów przydrożnych i odpływowych, założenie nowych przepustów, obniżenie dna i pogłębienie fundamentów przepustów istniejących itp.) jak również wszelkie urządzenia dla zapewnienia bocznych wjazdów (mostki i przepusty na pogłębionych rowach) i zabezpieczenia ruchu (barjery, słupki itp.) winny być wykonane przez właściwy zarząd drogowy lub pod jego nadzorem, na koszt stron zainteresowanych, które winny być uprzednio powiadomione o konieczności tych

urządzeń. Strony zainteresowane mogą odmówić swej zgody za poniesienie kosztów wykonania urządzeń, w takim jednak wypadku może być cofnięte pozwolenie omówione w § 5 niniejszego rozporządzenia.

Utrzymywanie w porządku wzmiankowanych urządzeń będzie dokonywane tymże trybem.

§ 7.

W wydawanych przez władzę wykonywającą utrzymanie drogi (§ 5) pozwoleniach na wprowadzenia na pas drogowy sztucznych ścieków winno być wyraźnie zastrzeżone, że strony zainteresowane ponosić będą kosztą naprawy ewentualnych uszkodzeń z jej przynależnościami wynikłych wskutek istnienia urządzeń wspomnianych w poprzednim paragrafie, jak również różnicy zwiększonych kosztów utrzymania drogi z tegoż tytułu oraz zobowiązać się, w razie przedsięwziętej przez zarząd drogowy przebudowy drogi, do odpowiedniego dostosowania powyższych urządzeń na swój koszt, ewentualnie do poniesienia kosztów tych wszystkich robót przy przebudowaniu, które były wyłącznie wywołane potrzebami odprowadzania danych ścieków w pasie drogowym.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Kierownik Ministerstwa Robót Publ.: Rybczyński. Minister Spraw Wewnętrznych: W. Raczkiewicz Minister Przemysłu i Handlu: C. Klarner.

P. P. Burmistrzom, Sołtysom i przełożonym obszarów dworskich polecam podać powyższe do wiadomości w sposób dotąd praktykowany w danej miejscowości.

Rawicz, dnia 20. stycznia 1926 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Stelmachowski

L. dz. 770/26 W. P. STAROSTA.

Ustalenie obwodu akuszererek.

Wobec zaszłych zmian w granicach obwodu akuszererek podaje poniżej wykaz nowo ustalonych obwodów.

Nr. b. obw	Nazwa obwodu.	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania akuszerki.	Wyszczególnienie miejscowości należących do odnośnych obwodów.
1.	Rawicz	Stanisława Kamińska w Rawiczu.	Rawicz - miasto
2.	Sierakowo	Cecylja Sobczakowa w Rawiczu	Dębno-Polskie, Dąbrówka, Izbice ze Stanisławowem, Konarzewo, Kąty, Kowaliki, Masłowo, Orzeł-Biały, Szymanowo i Żylice.
3.	Bojanowo	Magdalena Chelkowa w Bojanowie	Bojanowo, Gołaszyn Gościejewice, Golina Wielka, Golinka, Gerlachowo, Kłapowo, Kawcze, Karolewo, Pakówka, Potrzebowo, Sowiny, Szemzdrowo, Tar-chalin, Trzebosz, Waszkowa, Wydartowo gmina i folwark - i Zawada.
4.	Sarnowa	Agnieszka Talaszkowa w Sarnowie.	Jagodnia, Łaszczyn, Niemarzyn, Sarnowo z Foluszem, Sarnówka, Zakrzewo z Antoniewem i Żołędnicą.
5.	Miejska Górka	Marja Kasprzakowa w Miejskiej - Górze	Aunatół, Dąbrowo, Gostkowo, Karolinki Miejsk-Górka, Mała-Górka, Roszkowo, Roszkówko, Rozstępniewo, Ryczkowo, Sobiałkowo i Zmysłowo

6.	Konary	Anna Drożdżyńska w Konarach	Dłoń z Melanowem, Dębina, Cząbkowo, Hallerowa, Konary, Ostrobudki, Piaski, Woszkowo i Zalesie.
7.	Stwołno	Agnieszka Janikowa w Stwołnie	Dębionka, Kubeczki, Krystjanki, Krasnolipka, Łakta, Leśnydom, Niedźwiadki, Podborowo, Stwołno, Sikorzyn, Słupia-Kapitulna, Skrzyptowo, Ugoda, Wydawy, Wołyny, Zielonawieś, Zawady i Zielony jeleń.
8.	Pakosław	Helena Rakowska w Pakosławiu	Białka, Chojno, Drogi, Golejewko, Golejewo, Góry, Gać, Halin, Osiek, Olbina, Pomocne, Pakosław, Pakosławiec, Sowy, Sworowo, Zaorle i Zielonydąb.
9.	Szkaradowo	Na razie nie obsadzone	Bonowo, Janowo, Jeziora, Katarzynowo, Ostoje, Szkaradowo, Szkaradówko, Stasin, i Zbyki
10.	Dubin	Agnieszka Domańska w Dubinie.	Dubin, Dubinek, Domaradziec, Góreczki-Wielkie, Góreczki-Żabie, Śląskowo, Śląskowiec, Szymonki i Zaborowo.
11.	Jutrosin	Apolonja Kaźmierska w Jutrosinie	Bartoszewice, Jutrosin, Nadstawem, Pawłowo, Płaczkowo, Piskornia, Rogożewo, Sielec-Nowy, Sielec-Stary, Wielkibór, Zmysłowo, Zygmuntowo, Żydowski bród.

Rawicz, dnia 26. stycznia 1926 r.
PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO
Stelmachowski
(—)Starosta

L. dz. 888|26 W. P.

58 Sprostowanie.

W ogłoszeniu z dnia 22. grudnia 1925 r. Ośrodek Urzędowy z dnia 31. grudnia 1925 r. (nr. 43. poz. 359) w przedmiocie badania zwierząt domowych przekraczających granicę z Polski do Niemiec na rok

1926. ustęp 2 zaszła omyłka drukarska, wobec czego prostuję niniejszem słowo Bojanowo na „Bonowo“.

Rawicz, dnia 28 stycznia 1926 r.

STAROSTA (—) STELMACHOWSKI

L. dz. 1615|26-4.

